

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 24. Vitulos labiorum postulat Deus, id est claram & inexcusatam peccatorum confessionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

221 sit Quis dixerit, cōgruentius fuisset, magisque ex
 222 ratione Beniaminum pramississet, utique fratrem
 223 veterinum, ac cæteris Iosepho chariorem. Respon-
 224 deat aliqui ideitico missum, quod alios Iudas elo-
 225 quentiā verborumque efficacia, cuius tum Ioseph
 226 experientiam habuerat, superaret.
 227 Primo: dum in eius fratres omnes conueniunt
 228 necem, ille cæteros à tam horrendo retraxit fer-
 229 monibus suis homicidio, & patrem suavit mitio-
 230 rem, venderent illum, non tuicidarent. *Quid no-
 231 bis prodest, si occiderimus fratrem nostrum? Ecce Me-
 232 lius est, ut venundetur Ecce. Frater enim & caro no-
 233 stra est.* Iudas erat, qui, dum Ioseph ab illis adhuc
 234 incognitus, fratres in summas compulisset angu-
 235 IV. 236 ad lacrymas prouocari, atque induxerit ut se quis
 237 esset, fratribus indicaret. Congrua hæc litera-
 238 perficiet ratio: Ego verò, respondet D. Ambrosius
 239 D. AM. 240 vitros virum huic Iacob tum sapientiā, tum pie-
 241 tate celebrum, aliquid intendisse spirituale quod
 242 & iudico declarandum. *Dicamus & aliquid mysti-
 243 cū. Num Iuda ignoras etymologiam, nempe si-
 244 gnate confessionem? quid igitur Iacob inuuit
 245 pramittens Iudam, quatenus à Ioseph Ægypti
 246 prorege benignus haberetur? Nisi hoc te velle
 247 pramittimus, si conuenire Deum, proposueris, ut
 248 ipse te in gratiam recipiat, misericors, ipse tibi sua
 249 tribuat dona cælestia liberalis, eum, necesse est,
 250 peccatorum præuenias confessione, pramitte per
 251 confessarium perfectam eorum contritionem: hoc
 252 tibi suadet, vitam persuadent Psalmita: *Præocu-
 253 pemus faciem eius in confessione.* Hæc tibi ad Deū
 254 viam stemit, hæc faciem eius reddit placabilem,
 255 hæc miseriam ordiæ praparat gratiaque donarium.
 256 V. 257 Addo D. August. eodem sensu eiusdem Psal-
 258 mistæ verba declarantem. *Confessio & pulchritudo
 259 in conspectu eius.* Notate verba, signate mysteria.
 260 Nulla potest in conspectu Domini admitti anima,
 261 nisi formosa; si namque nullus Regum Persarum
 262 puerit adire præsentiam nisi cultioribus splen-
 263 didis indumentis, nec in eorum sponsas admitti
 264 se posse præsumerent, nisi foeminarum elegantis-
 265 simæ, interque cæteras è toto regno selectissimæ:
 266 multo minus præsumendum, te coram Deo, re-
 267 piendum, si te gratia cælestis non commendat
 268 elegantia; hæc namque ea sola est, quæ tanto ani-
 269 mam cumulat splendore, ut Deus eam sibi in
 270 sponsam eligat gratissimam. Quis igitur modus
 271 hanc mihi vestem acquirendi pretiosam, quæ tad-
 272 datur anima speciosa Deo grata, quam nunc plau-
 273 go peccatis culpisque deformatam? tuorum con-
 274 fessio peccatorum, quam lacryma, cordisque do-
 275 lor comitentur. Præcurat illa, ex illa namque de-*

221 pendet animæ pulchritudo faciei; quocirca & illi
 222 lam David prænuntia. *Confessio & pulchritudo*
 223 Loquatur D. August. *Pulchritudinem amat? ut
 224 esse pulcher? Confiteri. Non dixit pulchritudo, &
 225 confessio, sed confessio & pulchritudo; factus eris
 226 Confiteri ut sis pulcher. Amamus pulchritudinem, ut
 227 prius eligamus confessionem, ut sequatur pulchri-
 228 tudo.*

§. 24. Vitulos labiorum postulat Deum, id est claram & innocuatam peccatorum confessionem.

V. Ideamus igitur, quia sine hæc ratione verba si
 221 dedicanda? Qualia (amabo) sunt ore confite-
 222 renda, quibus Deum, efficaciam mihi pla-
 223 cabile? Adde Prophetam *Reddemus vitulos labiorum
 224 nostrorum.* In sacrificium Domine, labiorum no-
 225 strorum vitulos offeremus. Quid hoc ritum for-
 226 san sunt in labijs viuuli, sunt tauri? quod illud sa-
 227 crificium quod Deus proposuerat? Tollite vitulos
 228 verba. *Placabilis* (inquit D. Hier. hæc verba decla-
 229 rans) *Deo hostia, est pura confessio.* Idem dixerat &
 230 D. Chrysost. Quinimo & ipsa paraphrasis Chri-
 231 daica claris expressit: *Asserite vobiscum verba con-
 232 fessionis.* Licet autem de laudati a loquatur con-
 233 fessione, non implicat & decrimium intelligi
 234 confessione. Tollemus Domine peccata nostra,
 235 ore suspensa; ut vitulos, maiestati tue consecra-
 236 tui. Arabicum videtur ac cælestè includit Theo-
 237 gram. Offerendum Deo vitulum iugulabat me-
 238 diumque dilicebant, sic ut ipsas viscerum secre-
 239 tissimas detegerent venas icoris reticulum inte-
 240 rinaque cordis fibras aperirent. Viden' hic, quæ
 241 sint ubi ratione peccatorum vituli Deo immolant
 242 di, suspensa nempe peccata ab ore iugula detra-
 243 cta pelle, nuda, detecta, sine excusatione, à lumino
 244 usque deorsum aperta reuelatis cordis tui secretis
 245 abditissimis, ut nihil ex eis superstit velatum, nihil
 246 cooptum, negatum nihil.

Ex iudicio D. Greg. hanc Theoriam ad praxim
 247 renouauit penitens ille David, qui numeris om-
 248 nibus absolutam peccatorum edidit confessionem
 249 omnibus imitandam. *Delictum meum cognitum tibi
 250 feci, & iniquitatem meam non abscondi.* Nota (inquit
 251 D. Greg.) loquendi modum: *Delictum meum cog-
 252 nitum tibi feci, &c.* Quid hoc rex piissime, num hoc
 253 Deus ignorabat, ut eognitum illi faceret? De
 254 fide, est quod asserit Apostolus: *Omnia nuda &
 255 aperta sunt oculis eius & nihil est inuisibile in con-
 256 spectu eius.* Nec ipse David oblitus eius quod di-
 257 xerat: *Tenebra non obscurabuntur à te, & non sicut
 258 dus*

Gen. 37-26.

D. AM.

V. Confessio ne Delicta præueniēda. Ps. 95. 6.

die illu[m]inabitur, &c. Nouerat Deus delictum at
nouerat & Dauid (respondet D. Greg.) licet hoc
Deus non ignoraret, teneretur tamen & illud
Deo confiteri, Deo manifestare, tam distincte,
tam aperte, tam clare, ac si horum nihil ipse præ-
nouisset: unde proposito congruit illud Apostoli:
Ore confessio sic ad salutem.

Expendit D. Chryl. illam Dei per Isaiam ad-
monitionem, dum de remedijs agit peccatorum
ex lectione Septuaginta, quam ipse sequitur: In-
firmi sumus simul, sic tu prior iniquitates tuas, vt in-
firmi sis. Num de tua vis loquamur iustificatione?
Ne credideris, me tibi tuas delictorum iniquitates,
tu mihi prior illas notifica, quasi omnium igna-
ro: licet etenim nouerit iudex delictum, ad causæ
tamen expeditionem, rei extorquet confessionem,
ac mandat si iam ipse enarrat delictum, quasi hoc
ipsum, nudi em omnino lateret: illudque vt firmum
& substantiale creditur, quod ore proprio reus ip-
se confitetur. Licet autem illud ea fiat intentione
(inquit D. Chryl.) vt iustis processu criminali
contra reum feratur sententia, hoc tamen hic eo
fit animo, vt absoluta vera seelerum confessione,
deur efficax absolutio, ritæque concedatur propria
malefacta confitenti: hoc confessionis non vulgare
lucrum, remissio nempe peccatorum: quam à
Deo Dauid se tecepisse, Deo gratias confitetur.

Dixi confitebor aduersum me iniquitatem meam
Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.

Aliud quoque, testimonio D. Gregorij nobis
indicat Dauid: dum ait. Delictum meum cognitum
peccata tibi feci, quo te docet qualiter tibi sint peccata
no exequ- tua in confessione detegenda: ostendens nimirum
sua, vel quod cognoscas ex tua peccatum esse culpa
commisissum, & nequaquam illud confitearis al-
terius culpa imputando, quo tua detraha: excusa-
tor. Feci tibi cognitum delictum, dicens illud esse
meum, mihi enim, quia deliqui imputo, me solum in
operum meorum prauitate culpabilem clamo. Pro-
posito convenienter expendit hæc verba Iob: Si
abscondi quasi homo peccatum meum, & celauit in
sinu meo iniquitatem meam: De quibus perdoctè
differat. Vitium, nobis à parentibus nostris esse
scimus hereditarium culpas nostras excusare, &
licet illas nos commisisse fateamur, nos ipsos ta-
men excusamus, quantum in confessione possumus,
alijs culpam imputantes. Sic nos illi in pa-
raliso docuerunt: peccato namque commissio
confestim se laborant inter arborum umbras
fugitiui abscondere, quò plus satis, celandi pec-
catum, indicant intentionem: Non latendi effectus
distribuitur, sed affectus notatur. Demum accedens
Deus, Adamum corripit inobedientiæ, verum il-

le, licet facinus non negaret, at non suam esse
culpam agnouit, sed in uxorem Evam reiecit, imo
& quasi Deo crimen imputauit, qui illam sibi de-
derat in sociam. Deinde terguitur criminis E-
uam, illa à se commissam fateatur quidem in obe-
dientiam, at se vult innocentem, & criminis no-
xium accusat ipsa serpentem. Quibus omnibus
abstinet, vt peccati veniam obtineant, imo & illud
aggrauarunt. Cum excusare peccatum voluit vir per D. Greg.
mulierem, mulier per serpentem, auerunt culpam, l. 22. mor.
quam tueri conati sunt oblique Adam Dominum tan-
gens, quod ipse peccati eorum auctor extiterit, qui
mulierem fecit, & Eva culpam ad Dominum refe-
rens, qui serpentem in paradiso posuit. Hoc ab ipsis
didicimus parentibus, teste D. Gregorio: Latendo
peccatum committite, & commissum negando absconde-
re, & committitū defendendo multiplicare. Duo quis
momentis peccat: Sub defensionem verba quasi sub-
quadam se arborum folia abscondit. Nouerat vir ius-
tus hoc non ad culpæ tendere remissionem, sed cri-
minis augmentum, unde ait: parcat mihi Deus, ne
cum Adamo crimen abscondam, & defendendo
multiplicem. Si abscondi quasi homo peccati meum,
&c. Inde igitur mea confessio sumet exor-
dium, vt culpam à me commissam, meam esse fa-
teor nullum alium accusans auctorem, præter
me ipsum, non huic non alteri sed mihi ipsi impu-
tatis, hoc quippe agit, qui commissi querit indul-
gentiam, vt docet sapiens. Iustus prior est accusa-
tor sui. Hæc Dauidis erat illa confessio: Delictum
meum cognitum tibi feci sine larva, sine excusatio-
ne, mihi totum, quod commissum est, imputan-
do, me non alium arguendo, ego qui peccavi.

Consultum foret, quando confiteri desideras te
prius hæc modo disponas, Deo prouoluitus, cum
depreceis, Dauidem imitatus, cuius verba D.
August. exponit. Pone Domine custodiam ori meo,
& estium circumstantia labij meis, non declines cor
meum in verba malitia, ad excusandos excusatio-
nes in peccatis. Sunt homines qui valde abundanti
peccatis, qui cum caperint accusari, currunt se ex-
cusare, ut est causas querere. Ex causationes inuelle-
re, quare ad se non videatur pertinere peccatum. Ex-
vno in alteram reijciunt culpam, talis me instiga-
uit, vt mihi prope vim inferret: alij prægnantem
præterdunt occasionem cui interfuerunt, me sub-
ducete non potui, talia mihi dixit conuicia quibus
prouocabar ad male illi imprecandū, alij diabolo
lum accusant tentatorem: & quo plura his verba
similia conuocant, eò magis sibi inferunt nocu-
mentum quæ ad ea de causa teste D. Bernard.
post medium vocantur. verba malitia vel vt alij
legunt, In verba mala: remissioni quippe obstant
pecca- me.

63. Ser. 3. de di-
uer. c. 3. To. 10. Pf. 140. 8. Ex-
c. 1. IV. fatione
dicun-
ba ma-
hix.
D. B. 12. s. 18. Car.
post.

peccatorum: eam illam tanto possit sperare secun-
 22 ruis, quanto confessus fueris peccata simplicius.
 23 Verba malitie (loquitur D. Bernard.) appellat ex-
 24 cufationem peccati: meriti quidem: in animam
 25 etenim suam peccat qui se excusat, repellens perinde
 26 ut se indulgentie medicinam, & sic viam sibi proprio
 27 ore intercludens.

W.
 Rex
 Saul ob-
 excu-
 satum
 pecca-
 tum
 perit.

Hoc nostrorum infortunium fuisse protopaten-
 28 tum sapius diximus, quod verbis excufationis,
 29 ventam, quam obtinere potuissent, perdidit,
 30 dum vitus in altetum reiecit, extenuatque delictum
 31 inobedientie. Hoc similiter Regem perdidit
 32 Saulem, qui licet Sammelis prophete pedibus
 33 adcolutus, agnosceret precepti Domini trans-
 34 gressionem, quod ipsos Amleitas, eorum regem
 35 populum bonaque omnia non fuisset gladio ca-
 36 dente demolitus, attamen huic confessioni ratio-
 37 nem attexit delicti diminutionem: iam allegans
 38 populi tumultuantis instantiam, iam bonam pre-
 39 tendens intentionem; ut haberet, quibus Deo
 40 pacificas in gratiarum actionem offerret hostias,
 41 modo necessitate adducit, quã ut Rex, honori suo
 42 consulere tebebarur, & ipsum coram populi tue-
 43 ri immolatum. O iuanem regis, tuamque confes-
 44 sionem, quã non paras peccata confiteri, sed eo
 45 te modo excufare coram confessorio, ut ille te
 46 potius laude, quam pena dignum diiudicet: si-
 47 que, ut quor humili poteras peccatorum lucrari
 48 confessione, tua dissoluas, perdasque superbia,
 49 quã delicta ita coperis & vudequaue pallias, ut
 50 nec videri, nec teneri peccator assentias. *Talis*

ELBER.

confessio (bernardum audio) speciem habens humi-
 51 litatis, non virtutem, non solum veniam non
 52 meretur, sed & prouocat iram. Numquid profuit
 53 Sauli, quod se ad increpationem Samuelis peccasse
 54 confessus est? Culpabilis proculdubio fuit illa con-
 55 fessio, culpam non diluit. Habeat igitur tres condi-
 56 tiones tua scelerum confessio, quibus exponas ea
 57 quorum te conscientia reprehendit; sit humilis,
 58 sit pura, sit fidelis: Omne ergo quod remordet con-
 59 scientiam confitere humiliter, pure & fideliter. Has
 60 accurate prosequitur D. Bern. Et Dauide discito
 61 (monet D. Aug.) cum Dauide dicito: Ego dixi,

Loco e.

D. Av.

Ser. 3.

cit.

Ps. 40.

5.

Domine, miserere mei, sana animam meam, quia
 62 peccaui tibi. Ego dixi, non me excuso, sed me accuso.
 63 Non ore deprompsi, quibus peccatum attenua-
 64 rem, sed accusatam potius, rationes: qui enim mi-
 65 sericordiam preterendit, suam propalet ipse mise-
 66 riam: tanto quippe mendicis sua detegit vulne-
 67 ra manifestatis, & propriam proclamat dolentius
 68 inopiam, quanto te mouere studet efficacius, qua-
 69 tenus eius miseriae compatiens, eleemolynam
 70 illi largiare liberalem.

Hinc ille Dauidis supplex libellus, *Pone Domi-
 71 ne custodiam ori meo, & os meum circumstantie labijs
 72 meo, ut non declinet cor meum in verba malitia ad
 73 excusandas excusationes in peccatis.* Nihil est in
 74 quo sit tibi diligentius laborandum, ut bene com-
 75 positam habeas linguam, quam in confessione,
 76 quæ tanto debet ibidem esse in rebus quibsdam
 77 taciturnior quanto in alijs est necesse sit aperior.
 78 *Iuciteo. Pone Domine custodiam ori meo, ut taccat
 79 non dicenda, & quæ declaranda sunt manifeste
 80 proloquatur: sit muia, sit retro: nata lingua in con-
 81 fessione, ne alienos detegat defectus; & proxima
 82 non aperiat iulirmitates, sit vero loquax, sit soluta,
 83 quã tuos enarres humilis defectus; & distinet
 84 peccata manifestes, Ignoscat mihi Deus (inquit
 85 D. August.) quam frequenter oris tui por-
 86 tam aperis, ut ipsa tua, quæ confiteris peccata
 87 rationibus extenuas, alioque scelerum acriter
 88 infimiles, quæ sibiola, & Domine producas ar-
 89 gumenta, quibus pessimas tuas excuses conditio-
 90 nes, mariti verò plus nimis exaggeres: quam bel-
 91 le conaris occasionis oblatæ extollere. Violentia,
 92 quasi peccasse, sit alteri, qui te sollicitum impu-
 93 tandum, aut diabolo, qui te tenuit, ad scriben-
 94 dum. Multus est eorum numerus, qui quam primò
 95 se de peccatis accusant, continuo rationes alle-
 96 gant excufationis, nec vllum cõstitentur delictum,
 97 quod suis non sit prætextibus subtiliter obvelat.
 98 *Sicut homines, qui valde abundant peccatis, qui cum
 99 ceperint accusari, currunt se excusare.* Non præce-
 100 teamus loquendi formulam. *Currunt se excusare.*
 101 Vix criminum suorum inchoant accusationem,
 102 cū velociter adiant suis instructis rationibus, quæ
 103 pari pede procurrant, quasi sibi timeant ne pal-
 104 mam excufationis præcipiat accusatio. Quid est
 105 seipsum excufare? *Excusare est causas querere,*
 106 *quare ad se non videantur pertinere peccata.* Hic in
 107 sceleris excufationem adducit diabolus, & ait,
 108 Tentauit me diabolus, ille in casum impudicitatis
 109 vicinum profert, ad iram prouocatoiem, alius
 110 vxorem arguit conditionis non toleranda. O
 111 te infelitem, exclamat D. August. *Cum vis esse
 112 excusator tuus, triumphat de te accusator tuus.*
 113 Num cum vis superare, vis pedibus prosteruere,
 114 vis ad gemitus prouocare: ne te velox excufate-
 115 ris, ne peccati culpam in confessione prætaxes quam
 116 tibi imputes nemini: modus hic est vincendi Sa-
 117 tanam, peccati vincula, quibus te captiuum, &
 118 irritam detinebat dissoluendi. *Vix facere quod do-
 119 leat & gemat, accusator tuus, id est diabolus.* Ille
 120 tuus est coram Deo leuetus accusator: *Accusator
 121 fratrum nostrorum* ab Angelo vocatur dum D. Iohann.
 122 colloquitur. Omnes intendit nervos quo te con-
 123 stantur.*

stanter accuset, tuum tibi adscribendo flagitiū.
 Responde illi: Concedo, sic est, ut ais: agnosco
 humi's culpam, peccavi, poenitet & in aera e-
 stitescit accusatio. Hic tatur te D. Aug. vt Da-
 uidem imitatus Deum sic obsecres? Ego dixi,
 Domine miserere mei, sana animam meam, quia
 peccavi tibi: Illud expende: Ego dixi, ego qui lo-
 quor, ego qui me redarguo. Et quoniam hæc tua
 confessio non me exculo, sed me accuso, Domi-
 ne, miserere vni, sana animam meam vtique infir-
 mam, Et quæ hæc infirmitas? Peccavi tibi. Ego
 sum ille, qui te offendi, ego peccator ille fedi-
 stragus, ego qui delictum commisi, qui peccavi,
 mea culpa, mea est illa nequitia. Coram homi-
 num tribunalibus, inquit D. Aug. (quantò tuam
 futeris culpam esse, manifestius, tanto sentias
 penam esse grauiorem, tantoque te iudex dam-
 nabit seuerius. At in diuino tribunali, quantò te
 peccasse clamas apertius, tanto te recipiendo
 veniam disponis apertius. *Homini quoniam malus
 est, confiteri, & damnari, Deo quoniam bonus est,
 confiteri & purgari.*

§. 25. Detracta consistere larua, ne illam Regi-
 na propheta Ahia conferas obieclam, sed nec
 illam Anania, & Saphira D. Petro.

4
D. Greg.
A
Ccuratius expende (monet D. Gregor.)
 illa Dauidis verba. *Delictum meum cog-
 nitum tibi feci:* Non enim ait peccatum
 meum tibi manifestauit, sed *Cognitum tibi feci.*
 Plus est delictum cognitum facere, quam delictum
 manifestare. Quando quæso, diceis alteri per-
 sonam aliquam cognitã facere? quando scilicet,
 non tantum illam digito monstras, dicendo, hic
 talis est, sed dum eius omnes exponis qualitates,
 familiaræ stemma, parentes, mores, inclinationes,
 unde respondes, iam mihi quis esset ille declara-
 uit, optime noui quis sit talis. Hoc igitur est,
 peccatum tuum cognitum facere, nedom illud
 monstrando superficialiter, sed eius originẽ, radi-
 cem, nequitiam, occasionem, damnumq; decla-
 rando. Verũ me multo accuratius D. Greg. *Illo
 delictum suum cognitũ facit, qui non solum quod fe-
 cit annuntiat, sed etiã omne peccati causam, & ori-
 ginem narrat: qui non superficialiter venus peccati lo-
 quitur, sed & quando, & vbi, & quomodo, & si vel
 ignorantia, vel casu, vel studio deliquerit, confitetur.*
 Vnde nõ satis fuit Dauidi præscripta dixisse, sed
 in super subiungit. *Et iniustitiam meam non abscondi:*
 sic ipse legit in plurali, & ait q. d. Nullũ in corde
 meo delositiarũ scrupulum retinui, iniustitiam esse,
 Hieron. *Bay. de Lauanza. Tm. II.*

quidquid à me habeo inimani. Et omne hanc e-
 dixi confessionem me ipsum ipse condemnavit.
 Dixi confitebor aduersum me iniustitiam meam Do-
 mino: fuit contra me ipsum ipsa confessio: Aduersum
 me: illa me restituit, illa sanauit, illa veniam
 impetrauit: Et remisisti impietatem peccati mei.
 Parum est, inquit D. Greg. quod dicat tibi remis-
 sum esse peccatum, addit insuper. *Impietatem
 peccati mei:* sunt hi vituli, quos ore suspensor
 tuum est Deo sacrificium immolare.

Panditur & aliud his verbis mysteriũ. *Delictũ
 meum cognitum tibi feci.* Dicitur, si placet mi Rex,
 cui delictum patefecisti? Numquid non Proph-
 Nathan illud aperuisti? Illi peccati tui factus es
 impietatem, coram illo te culpa noxiũ accusasti:
 Peccavi Domino. Quis igitur intelligat, quod Do-
 mino cognitum feceris delictum? Concedamus
 licet, quod Propheta culpam aperuerit, illoque
 presente se reum exclamarit, non tamen culpa
 coram Propheta factus est, in sua persona, sed in
 quantum Dei agebat Nathan personam, vice-
 que referebat: Hoc namque firmiter tibi per-
 tuadeas, dum expositorum accessis peccata sacer-
 doti quod illi minime loquaris, vt tali, vel tali,
 sed quasi Deo, cuius ipse & vices & voces ex-
 primit vicarius: proinde quasi cum Deo loque-
 reris, Deoque confitereris, tibi est loquendum,
 tibi confitendum: sic te mater instruit Ecclesia,
 vt accessurus ad confessionem tuum tale sit
 exordium. *Confiteor Deo &c. & tibi o pater spi-
 ritualis.* Inde collige, quanta tibi sit veritatis pu-
 ritate procedendum. *Ex sinceritate sed sicut ex
 Deo, coram Deo in Christo loquimur.*

Auertat Deus, ne laruarẽ, ne sicẽ cum con-
 fessario conuerteris, ne non candidẽ, ne non
 syncerẽ peccata cordisque secreta fatearis.
 Cum illum etenim Deus suo supponat loco,
 velique suam referat personam, eius vices, e-
 ius cbeat voces, velle imponere confessario, v
 quid est aliud, quam velle Deo fraudulenter im-
 ponere? In consecratione summi Pontificis Aa-
 ron, eiusque filiorum, quam volebat Deus ma-
 gificis celebrari ceremonijs, & arietum & vi-
 tulorum sacrificijs, præcepit, vt pectus arietis of-
 ferendi pro illo tempore cederet in partẽ Moy-
 si, deinceps autem cederet in partem sacerdotis
 sacrificantis, adque iure perpetuo: quod si aper-
 tum non daretur, sacrilegium haberetur: *Pectus
 cedit in partem Aaron, & filiorum eius iure per-
 petuo.* Oblationi detrahit, & in offerentis cedit
 condemnationem, nisi pectus arietis apertum
 tradat sacerdoti. Proh quale de se confitens of-
 fert Deo sacrificium? quã mortalibus premi-

11. Non ho-
 mini vt
 tali, sed
 Deo cõ-
 fitemur.
 1. Reg. 12.
 13.
 2. Cor. 2.
 17.
 65. D
 III.
 Pectus
 apertũ
 in cõ-
 fessio-
 ne tra-
 dendũ
 est sa-
 cerdo-
 ti.
 Exod.
 29. 26.
 M m m
 tuc